

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์
หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

The Results of Harrow's Practical Skill Theory Learning Mangement with
Video Media in the Learning Unit of Standard Ramwong in the Music and
Dramatic Arts Course for Prathomsuksa 3 Students

อุษณา เพชรล้ำ* ชวนพิศ รักษาพวก**
Aussana Petchlam* Chuanpit Raksaphuak**
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Chaiyaphum Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน ในรายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ 3) เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนภูมิวิทยา ตำบลฝักปึง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิด 3 ตัวเลือก แบบวัดทักษะปฏิบัติ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 85.26/81.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลการปฏิบัติทักษะโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.47 คิดเป็นร้อยละ 87.22

คำสำคัญ: ทักษะการปฏิบัติ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สื่อวีดิทัศน์

Abstracts

The objectives of this research were: 1) to develop lesson plans based on Harrow's practical skill theory with video media in the Learning Unit of Standard Ramwong in the Music and Dramatic Arts Course for Prathomsuksa 3 Students to meet the specified 80/80 criteria. 2) to compare the learning achievements in the Learning Unit of Standard Ramwong in the Music and Dramatic Arts Course for Prathomsuksa 3 Students before and after learning through Harrow's practical skill theory with video media and 3) to investigate practical skills of Prathomsuksa 3 Students through Harrow's practical skill theory with video media in the Music and Dramatic Arts Course. The samples in this research were 30 students of Prathomsuksa 3 students at Phoom Witthaya, Phak Pang Sub-district, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province under the Chaiyaphum Primary Educational Service Area Office 2, who were studying in the second semester of the academic year 2022. The samples were obtained by cluster random sampling, using the classroom as a random unit. The research tools were lesson plans based on Harrow practical skill theory with video media, a 3-option achievement test, and a practical skills test. Data analysis using percentage, mean, standard deviation and t-test independent.

The research findings showed: 1) lesson plans based on Harrow's practical skill theory with video media in the Learning Unit of Standard Ramwong in the Music and Dramatic Arts Course for Prathomsuksa 3 Students had the efficiency of 85.26/81.00 which was higher than the specified criteria 80/80, 2) The learning achievement in the Learning Unit of Standard Ramwong in the Course Music and Dramatic Arts for Prathomsuksa 3 students after studying higher than before statistically significant at the .01 level, 3) The results of practical skill of Prathomsuksa 3 students based on Harrow's practical skill with video media was higher, and had the mean scores of 10.47, equivalent to 87.22 percent.

Keywords: Practical skill, Learning management based on Harrow's practical skill, video media

บทนำ

นาฏศิลป์จัดเป็นสัญลักษณ์ของชาติช่วยถ่ายทอดความเป็นมาของประวัติศาสตร์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมา แสดงออกถึงความเป็นชาติที่มีความเจริญรุ่งเรืองนับตั้งแต่อดีตกาล นาฏศิลป์มีบทบาทในฐานะที่เป็นมรดกทางสังคมอันเกิดจากการสร้างสรรค์สั่งสม ซึ่งจำเป็นต้องมีการสืบทอด ต่อกันไป (สุนนมาลย์ นิมเนตพันธ์, 2560, น. 153)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือ

ประกอบอาชีพได้ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วย 3 สาระการเรียนรู้ คือ ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ ซึ่งสาระการเรียนรู้ นาฏศิลป์ มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง เพราะนาฏศิลป์เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย ที่ควรอนุรักษ์ สืบสานและถ่ายทอดให้ชนรุ่นหลังได้รู้ได้เห็นคุณค่านาฏศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ใช้ศัพท์เบื้องต้น ทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 2-3)

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะแห่งการละคร ฟ้อนรำ และดนตรี เป็นศิลปวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ที่แสดงถึงความเป็นชาติที่เจริญรุ่งเรืองด้านวัฒนธรรม แสดงถึงลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของความ เป็นชาติไทย ที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน จึงนับเป็นมรดกประจำชาติที่มีประโยชน์ ต่อการพัฒนาผู้คนในสังคม ทั้งประโยชน์ต่อตนเองและประโยชน์ต่อประเทศชาติ ช่วยพัฒนาทางด้าน ร่างกาย สร้างบุคลิกภาพ ทรวดทรงสง่างาม บุคลิกดีและสามารถยึดเป็นอาชีพได้ ส่วนคุณค่าทางจิตใจ และทัศนคติ ช่วยให้มีจิตใจ ร่าเริง แจ่มใส กล้าแสดงออก มีความจำและปฏิภาณที่ดี ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ความพร้อมเพรียง ความสวยงาม ตลอดจนฝึกความอดทน ความขยันหมั่นเพียร รู้จักถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก ช่วยกล่อมเกล่าจิตใจให้คนในสังคม อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขการจัดการเรียนรู้สาระที่ 3 สาระนาฏศิลป์นั้น เป็นการจัดการเรียนรู้อาชีพทางด้านการนาฏศิลป์ในลักษณะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างมีลีลาที่อ่อนช้อยงดงาม ดังนั้นการสอนนาฏศิลป์จึงจำเป็นต้องมีหลักการเรียนรู้โดยเฉพาะ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมอาจกำหนดเป็น 5 ขั้นตอนสำคัญคือ 1) ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายเข้ากับจังหวะให้คล่อง 2) ฝึกลักษณะการรำรำเบื้องต้นที่ละท่าพร้อมทั้งนำไปประกอบเพลงง่าย ๆ 3) ฝึกการใช้ภาษาทำนาฏศิลป์แสดง ความหมาย ความรู้สึก และบุคลิก 4) ฝึกการรำประกอบเพลงง่าย ๆ สั้น ๆ ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก 5) ฝึกการรำหรือการแสดงที่เป็นการแสดงง่าย ๆ สั้น ๆ เช่น รำวง รำเพลงปลุกใจ รำวงมาตรฐาน (วิวัฒน์ เพชรศรี, 2552, น. 19)

ปัจจุบันการเรียนนาฏศิลป์และการปฏิบัติทักษะทางด้านนาฏศิลป์ ไม่ได้รับความสนใจจาก นักเรียนมากนัก โดยเฉพาะความเข้าใจท่ารำของนาฏยศัพท์ ทำให้ผู้เรียนปฏิบัติท่ารำไม่ได้ ส่งผลให้ทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ค่อนข้างต่ำ ผิดกับอหิทธิพลทางวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว ทำให้นักเรียนได้รับวัฒนธรรมที่สนุกสนานมีรูปแบบที่หลากหลายความสนใจในการเรียนนาฏศิลป์จึงลดน้อยลง ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่ทางโรงเรียนได้กำหนดไว้ คือ ไม่น้อย กว่าร้อยละ 80 (ชนากานต์ อ่อนประทุม, 2563 น. 2) และรสสุคนธ์ เพ็ญเนตร (2561, น. 3) พบว่าการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายได้ นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่ารำและเข้าใจนาฏยศัพท์ได้ อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์มีระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 49.08 ผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ เพราะครูผู้สอนใช้วิธีสอนที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ยึดมั่นว่าตนเองเป็นผู้รู้มาก ถูกที่สุด มีอำนาจสุด และในกระบวนการจัดการเรียนการสอนยังคงมีพฤติกรรมถ่ายทอดที่จำเจ นอกจากนั้นแล้วยังพบว่า ขาดสื่อประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพที่จะช่วยส่งเสริมครูผู้สอน นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐาน คือ นาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ไม่รู้ความหมายท่ารำ หรือเรียกชื่อท่ารำไม่ถูกต้อง จึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้น ขาดความมั่นใจ ไม่กล้า

แสดงออก จึงเป็นที่ที่เรียนวิชานาฏศิลป์ และอีกประเด็นหนึ่งคือปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งในการเรียนรู้ท่ารำแต่ละท่านั้น เป็นเรื่องง่ายสำหรับบางคน แต่เป็นเรื่องที่ยากมากสำหรับบางคนที่ไม่มีความชำนาญด้านนี้เลย หากนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะในขั้นเริ่มต้นได้ นักเรียนจะไม่สามารถปฏิบัติทักษะในขั้นที่ยากและซับซ้อนขึ้นไปได้ทำให้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่ารำได้ และไม่ผ่านการประเมินด้านทักษะปฏิบัติท่ารำ ส่งผลให้เป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมด้านการพัฒนาทักษะทางนาฏศิลป์ที่ยั่งยืน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่นิยมใช้แพร่หลายในปัจจุบัน โดยมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้เป็นสำคัญและสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์ พานิช, 2555 น. 23) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีขั้นตอนที่เป็นระบบ โดยเริ่มจากขั้นตอนที่มีความซับซ้อนน้อยไปหาความซับซ้อนมาก ดังนั้นการกระทำจึงเริ่มจากการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ ไปถึงการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อย่อย เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดย ทิศนา ขัมมมณี. (2555, น. 245-246) ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ประกอบ ด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ โดยผู้สอนนำเนื้อหาวิชาที่สอนนำเสนอผ่านวิธีทัศนประกอบการสอนด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ จะช่วยแก้ไขปัญหาการปฏิบัติทักษะทางด้านนาฏศิลป์ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ต้องอาศัยความมีวินัย ทำซ้ำ ๆ บ่อยครั้งจนเกิดเป็นความเคยชิน ความชำนาญ ช่วยเสริมสร้างความมีวินัยให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนต้องเอาใจใส่ ต้องฝึกฝนทักษะนั้น ๆ ด้วยตนเอง ร่วมกับสื่อทัศนประกอบการนำเสนอบทเรียนที่น่าตื่นเต้นและน่าสนใจ อาจใช้เป็นตัวกระตุ้นเพื่อตั้งคำถามให้นักเรียน ฝึกคิดเพื่อนำไปต่อยอดได้

วิธีทัศนเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน ซึ่งแต่ละวิชาจะจัดทำขึ้นสำหรับวิชานั้นๆ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทักษะปฏิบัติด้วยตนเองตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล นอกจากนี้แล้วยังทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ อย่างรวดเร็วทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือเกิดความท้อแท้ในการเรียนเพราะผู้เรียนสามารถกลับไปศึกษาเรื่องที่ตนเองยังไม่เข้าใจใหม่ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะทำให้เพื่อนเสียเวลาคอยตามเพื่อนไม่ทัน (อุษา รันตนบุผา, 2547, น. 67) การใช้สื่อวิธีทัศนสามารถช่วยแก้ปัญหาในเรื่องของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้เนื่องจากวิชานาฏศิลป์เป็นวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะปฏิบัติซึ่งเปรียบเสมือนการเรียนอีกหนึ่งภาษา คือ ภาษานาฏศิลป์การเรียนการสอนนาฏศิลป์จึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกทักษะได้ผลดีก็คือ วิธีทัศนนั่นเอง และสื่อวิธีทัศนเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญในการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเองเพิ่มเติมเนื้อหาแก่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หากจะต้องได้รับการฝึกหลายครั้งหลายรูปแบบ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้ว อย่างน้อยก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดีอย่างแน่นอน นับได้ว่าสื่อวิธีทัศนมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนและผู้เรียน (อุษา รันตนบุผา, 2547, น. 67)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัยศึกษาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวิธีทัศน เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะ

ปฏิบัติให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์
3. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนภูมิวิทยา ตำบลฝักปึง อำเภอกุฉิเยว จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 159 คน จำนวน 5 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนภูมิวิทยา ตำบลฝักปึง อำเภอกุฉิเยว จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน ในรายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยอธิบายรูปแบบของการเรียนรู้และชี้แจง วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แก่นักเรียน พร้อมทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pre-test) แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก 15 ข้อ
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ จำนวน 4 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

1) ดำเนินการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เพลงงามแสดงเดือน เสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้เรียนทำการทดสอบความสามารถในการปฏิบัติ เพลง งามแสดงเดือน ซึ่งเป็นแบบวัดทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนรูบริก (Rubric)

2) ดำเนินการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เพลงชาวไทย เสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้เรียนทำการทดสอบความสามารถในการปฏิบัติ เพลง ชาวไทย ซึ่งเป็นแบบวัดทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนรูบริก (Rubric)

3) ดำเนินการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เพลงรำขิมารำ เสร็จสิ้นแล้ว ให้นักเรียนทำการทดสอบความสามารถในการปฏิบัติ เพลงรำขิมารำ ซึ่งเป็นแบบวัดทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนรูบรีค (Rubric)

4) ดำเนินการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เพลงดอกไม้ของชาติ เสร็จสิ้นแล้ว ให้นักเรียนทำการทดสอบความสามารถในการปฏิบัติ เพลงดอกไม้ของชาติ ซึ่งเป็นแบบวัดทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนรูบรีค (Rubric)

3. ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

4. นำคะแนนและผลปฏิบัติไปแทนค่าสถิติตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5. ทำการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ภาพรวมผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการเรียน	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ	30	128	109.13	4.13	85.26
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	30	15	12.03	1.65	80.22

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) = 85.26/80.22

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน ในรายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนทดสอบระหว่างเรียนเฉลี่ย (E_1) = 109.13 คิดเป็นร้อยละ 85.26 และคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย (E_2) เท่ากับ 12.03 คิดเป็นร้อยละ 80.22 ดังนั้น ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 85.26/80.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

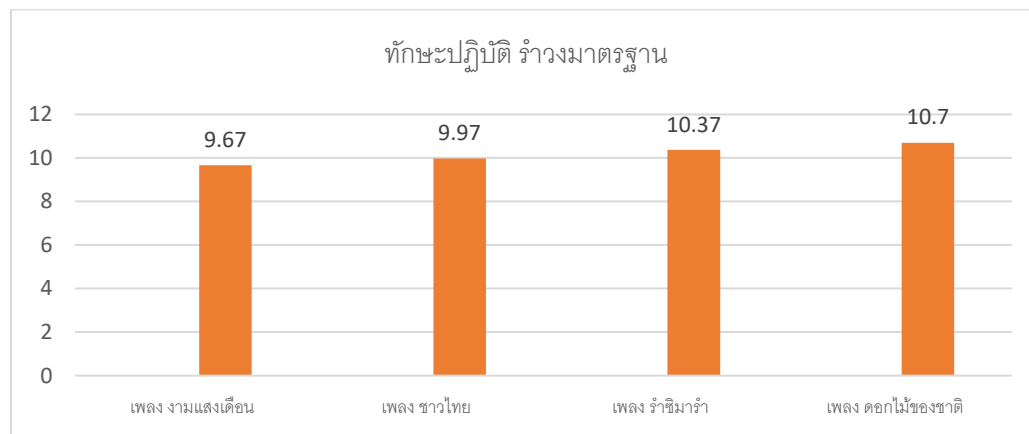
ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	t	Sig.
ก่อนเรียน (Pre-test)	30	15	3.50	1.17		
หลังเรียน (Post-test)	30	15	12.03	1.65	22.294**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

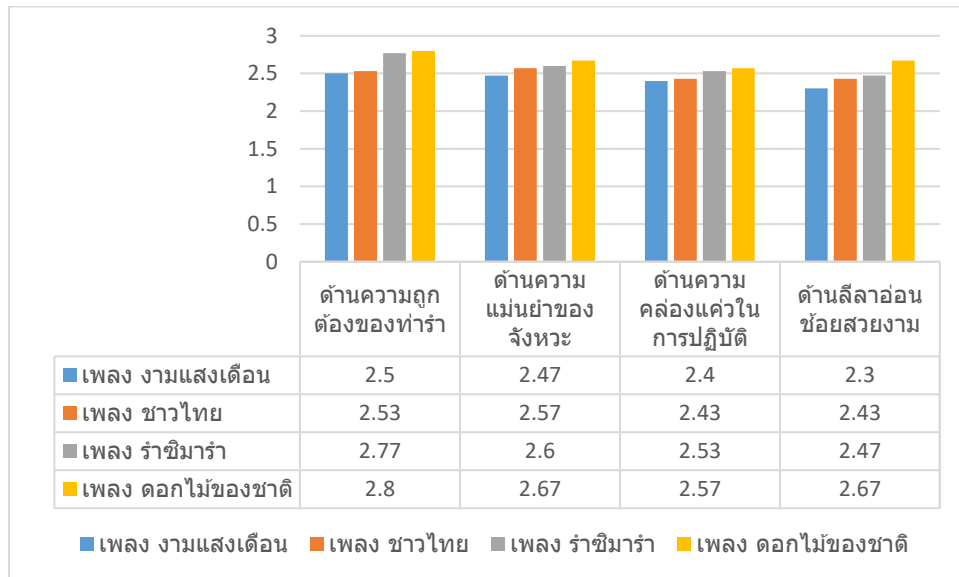
จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 3.50$, S.D = 1.17) และค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 12.03$, S.D = 1.65) จากการทดสอบโดยใช้ t-test dependent พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์

ภาพที่ 1 ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์

จากภาพที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ พบว่านักเรียนมีทักษะปฏิบัติที่สูงขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 40.70 คิดเป็นร้อยละ 84.79

ภาพที่ 2 ผลการศึกษาปฏิบัติ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน 4 ด้าน 1. ด้านความถูกต้องของท่า รำ 2. ด้านความแม่นยำของจังหวะ 3. ด้านความคล่องแคล่วในการปฏิบัติ 4. ด้านลีลาอ่อนช้อยสวยงาม

จากภาพที่ 2 ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า นักเรียนมีผลการปฏิบัติที่สูงขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 85.26/80.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจาก แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ผ่านการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งได้นำไปทดลองใช้หาประสิทธิภาพ การทดลองภาคสนาม (Field Tryout) และในแผนเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกปฏิบัติของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน 1. ขั้นการเลียนแบบ นักเรียนจะได้ดูครูสาธิตท่ารำพร้อมกับสื่อวีดิทัศน์ นักเรียนสามารถรับรู้ และสังเกตเห็นขั้นตอนการปฏิบัติรำวงมาตรฐาน แต่นักเรียนไม่สามารถจดจำท่ารำได้ครบถ้วน 2. ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ผู้เรียนได้เห็นการสาธิตท่ารำจากครูและสื่อวีดิทัศน์ และให้ผู้เรียนลงมือกระทำตามคำสั่งโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ขั้นนี้ผู้เรียนจะไม่สามารถปฏิบัติท่ารำวงมาตรฐานได้ถูกต้องสมบูรณ์ แต่ขั้นนี้จะเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการปฏิบัติท่ารำวงมาตรฐานได้ถูกต้องยิ่งขึ้น 3. ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ผู้เรียนแบ่งกลุ่มฝึกฝนท่ารำ และคอยช่วยเหลือกัน จนสามารถปฏิบัติท่ารำวงมาตรฐานได้ถูกต้อง โดยมีครูคอยแนะนำและชี้แนะให้ผู้เรียนอย่างถูกต้องสมบูรณ์ 4.

ชั้นการแสดงออก ชั้นนี้ผู้เรียนทุกกลุ่ม ได้ฝึกฝนทำร่ำมากยิ่งขึ้น ปฏิบัติทำได้อย่างคล่องแคล่ว สวยงาม ด้วยความมั่นใจ 5. ชั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ชั้นนี้ผู้เรียนสามารถร่างมาตรฐานได้อย่างสวยงาม รวดเร็วได้อย่างสบาย โดยอาศัยการฝึกฝนทักษะบ่อยๆ เนื่องจาก รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เน้นการฝึกปฏิบัติซ้ำๆหลายครั้ง นักเรียนในกลุ่มทดลองจึงได้มีโอกาสฝึกทักษะปฏิบัติซ้ำๆหลายครั้งจนกระทั่งทำได้ถูกต้อง แม่นยำ คล่องแคล่ว ด้วยความมั่นใจ เป็นไปโดยอัตโนมัติ การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและกระตือรือร้นที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวา มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ได้พูดคุยปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดหรือแลกเปลี่ยนมวลประสบการณ์ซึ่งกันและกันเน้น กระบวนการ (Process) ควบคู่กับผลงาน (Product) โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์และวิเคราะห์ กระบวนการต่างๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน และครูได้เตรียมแหล่ง ข้อมูลความรู้ให้แก่ผู้เรียนทั้งในรูปแบบของ ใบความรู้ สื่อการสอน พร้อมทั้งการวัดประเมินผลตรงและครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเน้นการ วัดจากสภาพจริงและนักเรียนได้ทราบผลความก้าวหน้าทางการเรียนของตนเองทุกกิจกรรมเป็นการ เสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ เป็นไปตามแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2559, น. 247) ได้กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนของแฮร์โรว์ คือ การจัดลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ ทางด้านทักษะปฏิบัติไว้ 5 ชั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ดังนั้น การกระทำจึงเริ่มจากการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ไปถึงการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อย่อย ลำดับขั้นดังกล่าว ได้แก่ การเลียนแบบ การลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออก และการ ทำอย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พุฒินา อาจหาญ (2563) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของแฮร์โรว์เพื่อเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ ร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลวิจัยพบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของแฮร์โรว์ เพื่อเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ ร่าง มาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 88.64/87.27 , ศศิมา นิยมสุข (2565, น. 145) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐาน ตาม แนวคิดของเดวิสร่วมกับ แอปพลิเคชันTikTok ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.07/84.52 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และ จริยา อันบัว (2563, น. 98) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติฟ้อนออนซอนสถาบันแพ่ง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปี 3 ตามแนวคิดของแฮร์ โรว์ พบว่า การวัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสถาบันแพ่ง สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของแฮร์โรว์ มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.18/90.32 เป็นไป ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ร่างมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี- นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ที่พัฒนาขึ้น เป็นการ จัด กิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้เรียนสามารถสังเกตจากครูสาธิต และดูวีดิทัศน์ พร้อมฝึกทักษะปฏิบัติ บ่อยๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านสื่อวีดิทัศน์ที่ครูได้จัดทำขึ้น ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูล เนื้อหาสาระของร่างมาตรฐานผ่านสื่อวีดิทัศน์นอกเวลาเรียนได้ เพลิดเพลินกับการชมและฝึกทักษะผ่าน

ทางภาพ เสียง และวิดีโอ ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ได้ความรู้ความเข้าใจในเชิงทฤษฎีที่ถ่ายทอดนำเสนอผ่านสื่อวีดิทัศน์ นักเรียนได้เกิดกระบวนการต่าง ๆ ได้เห็น ได้จำ ได้คิด และประสบผลสำเร็จได้ดี และรวดเร็วขึ้น จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ วันจักรี โชติรัตน์ (2561, น. 1119) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การออกแบบท่ารำ - เต็ม ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถการออกแบบท่ารำ เรื่อง การออกแบบท่ารำ - เต็ม วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ ภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93 , ชนาگان อ่อนประทุม (2563, น. 100) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติรำวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติรำวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวิสมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นฤเบศน์ ระดาเขต (2565, น. 374) การพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะ ปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความรู้ด้านการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 26.40 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแอโรบิคร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ พบว่า นักเรียนมีผลการปฏิบัติที่สูง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 40.70 คิดเป็นร้อยละ 84.79 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอโรบิคร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกด้านการปฏิบัติและการแสดง และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการฝึกนาฏศิลป์ โดยการนำทักษะปฏิบัติของแอโรบิค 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นการเล่นแบบ ครูจะสาธิตให้นักเรียนสังเกตและปฏิบัติตาม ผู้ฝึกจะต้องอธิบายและให้ความรู้ ว่าทักษะที่ฝึกนั้นมีขั้นตอนอย่างไร 2. ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งโดยที่ครูจะไม่สาธิตท่ารำให้ดู ขั้นนี้ผู้เรียนจะไม่สามารถปฏิบัติท่ารำวงมาตรฐานได้ถูกต้องสมบูรณ์ แต่ขั้นนี้จะเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการรำวงมาตรฐานได้ถูกต้องยิ่งขึ้น 3. ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ผู้เรียนแบ่งกลุ่มฝึกฝนท่ารำ ช่วยเหลือกัน จนสามารถรำวงมาตรฐานได้ถูกต้อง โดยมีครูคอยแนะนำและชี้แนะให้ผู้เรียนถูกต้องสมบูรณ์ 4. ขั้นการแสดงออก ขั้นนี้ผู้เรียนทุกคนได้ฝึกฝนท่ารำมากยิ่งขึ้น ได้อย่างคล่องแคล่ว สวยงาม ด้วยความมั่นใจ 5. ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ขั้นนี้ผู้เรียนสามารถรำวงมาตรฐานได้อย่างสวยงาม รวดเร็ว ได้อย่างสบาย โดยอาศัยการฝึกฝนทักษะบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่ว เกิดความชำนาญเป็นธรรมชาติ และสนุกสนานเพลิดเพลินกับการปฏิบัติท่ารำประกอบเพลง สอดคล้องกับ นรนิติ พรหมพิน (2562, น. 255) การพัฒนาทักษะการเขียนแบบเบื้องต้นด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอโรบิค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนแบบเบื้องต้น ของนักเรียนที่เรียนด้วย รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอโรบิคกับ

รูปแบบการสอนแบบปกติ พบว่าคะแนนทักษะการเขียนแบบ เป็องตันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ สูงกว่าคะแนนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, พหุคูณอาหาญ (2563, น. 219-222) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของแอร์โรว์เพื่อเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3 ผลวิจัย พบว่า มีทักษะปฏิบัติการรำวงมาตรฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของแอร์โรว์ อยู่ระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 80 และ รสสุคนธ์ เพ็ญเนตร (2561, น. 97) การพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์และภาษาท่า โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติของแอร์โรว์ ผลวิจัย พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลการ จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์และภาษาท่า โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติของแอร์โรว์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.51 หรือ คิดเป็นร้อยละ 51.38 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 51.38

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ รำวงมาตรฐาน รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีประเด็นในการเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานการวิจัยไปใช้

- 1) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ ในขั้นตอนการเลียนแบบ ครูผู้สอนควรสาธิตท่าทำให้ชัดเจน ให้นักเรียนมองเห็นได้ทุกส่วน
- 2) ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อฝึกทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ และมีการกำหนดระยะเวลาที่เพียงพอต่อการทำกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องในเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านนาฏศิลป์มากขึ้น
- 3) ครูผู้สอนควรมีการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาให้ชัดเจนและเพียงพอกับระยะเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์มากขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ เป็นกิจกรรมที่ต้องเรียนรู้และฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะปฏิบัติที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะต่อการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ครูผู้สอนจะต้องเตรียมเอกสาร สื่อ อุปกรณ์ ให้พร้อม และศึกษารายละเอียดอย่างชัดเจน เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
- 2) ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแอร์โรว์ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ เพื่อประเมินความรู้สึกของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

ก่อเกียรติ ขวัญสกุล. การพัฒนารายการวีดิทัศน์เรื่องการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศในระบบห้องสมุดอัตโนมัติสำหรับนักศึกษา. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- จรรยา อันบัว, (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเพื่อนอนนอนสบาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของแฮร์โรว์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นพพร แก้วเอี่ยม. (2546). ผลการใช้วิธีทัศน์ เรื่อง นาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิบูล เขตลิ่งชัน สังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พุดิญา หางหาญ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของแฮร์โรว์ เพื่อเสริมสร้างทักษะปฏิบัติร่วมาตฐาน (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รสสุคนธ์ เพ็ญเนตร. (2561). การพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศัพท์และภาษาท่า โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติของแฮร์โรว์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- รุ่งนภา ชุมประเสริฐ และจุไรศิริ ชูรักษ์. (2564). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับการใช้สื่อประสมที่มีต่อทักษะการปฏิบัติทางนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- วันจักรี โชติรัตน์. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต็ม ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา ร่วมกับสื่อวิธีทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ศศิณา นิยมสุข. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องร่วมาตฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Harrow, A.J. (1972). *A taxonomy of The Psychomotor Domain*. New York: David McKay.